

Évközi 11. vasárnap

Lk 7,36–8,3

A bűnös asszony megkeni Jézus lábát

Lukács evangélista egy olyan hagyományt őrzött meg Jézus életéből, amelyben Jézus egyenrangú társa egy tiszteletreméltó farizeusnak, akit valószínűleg Simonnak neveztek (40. v.). Általában a farizeusok, és más tanítók a tiszteletreméltó tekintélyeket házukba hívták, hogy megvitassák velük az őket gyötrő fontosabb kérdéseket. Ezekről étkezés közben beszélgettek, amíg a korabeli szokás szerint a vendégek kereveten vagy párnán heverték. Így könnyű volt megérinteni Jézus lábát. A találkozás a vendéglátóban Jézussal kapcsolatban furcsa kételyeket támaszt, amelyekről nyíltan nem beszél, de ezek képezik a Jézussal való beszélgetés központi témáját.

Az első zsoltárban is olvasunk arról, hogy a farizeusok és a rab-bik elkülönültek a bűnösöktől, nem ültek közéjük. A Jézusnak szóló meghívás azt sejteti, őt igaz embernek tartották. A vendégség során megjelenő bűnös asszony azonban nem viselkedik az udvariassági szabályok szerint, és Jézus sem alkalmazkodik a vendéglátója felfogása szerint kötelezőnek tartott udvariassági szabályhoz, vagyis a bűnös asszonytól való elkülönüléshez. Jézus nem farizeus, de most alkalma nyílik arra, hogy kifejtse eltérő felfogását. Az efféle homályos kérdéssel induló párbeszéd leginkább János evangéliumára jellemző, de feltehetően Jézus oktatási módszeréhez hozzátartozott.

A két adósról szóló példázat (41. v.) egyben csapda Simon számára, úgy mint Dávid számára Náthán története. A farizeus beleesik ebbe a csapdába, amikor azt mondja a nagyobb adósság elengedése nagyobb hálát eredményez. De Jézus összekapcsolta a példázatot és a jelen szituációt, Simon szavai tehát ellentmondanak gondolatainak, hiszen Jézus minden bűnöst Isten adósának tekint a történet szerint. „Akinak keveset bocsátanak meg, kevésbé szeret” (47. v.) a történet kulcsmondata, de nem a végkifejlete. A történet hatása ugyanis egy kérdés Jézus személyiségére: „Kicsoda ez, aki a bűnöket is megbocsátja?” (49. v.)

Simon farizeus a történet elején nyílt szívú, a tanítás befogadására kész rokonszenves embernek tűnik, a történet végén azonban

megkérdőjelezzük ezt. A gondolkodását a társadalmi hasznosság vezeti, és nem a bűnösök sorsa érdekli. Jézust az Atya bűnbocsátó irgalmának meghirdetése vezeti, és nem köti magát és üzenetét társadalmi elvárásokhoz. A farizeusi tanító kora társadalmi viszonyainak rabja, Jézus viszont független személyiség, nem hisz a társadalmi hasznosságban, hanem Isten minden ember iránt érzett gondoskodását hirdeti. A farizeus nem hisz a hatékony bűnbánatban, Jézus igen. A farizeus a társadalomból akarja száműzni a bűnt, Jézus az ember szívéből. Simon békétlenséget és elnyomást közvetít a bűnös asszony felé, Jézus békét.

A történet jól szemlélteti a polgári erkölcsi szemlélet és a keresztény erkölcsi szemlélet közötti különbséget. A farizeus mára az álszent jelző szinonimája lett, ezért nehéz elhinni, hogy keresztény közegben is működik. Igaz, minden esetben nagy kockázatot vállal, aki a bűnösnek megbocsát, és megengedi, hogy a közelében maradjon. A bűnös számára azonban a megbocsátás az egyetlen lehetőség, hogy visszatérjen az Istenhez és a tisztas társadalomba. A keresztény embernek tehát döntenie kell, Jézus vagy a farizeus útját választja-e. Persze amikor valakinek a saját bűnös gyermekéről van szó, másként érvel, mintha idegen bűnről van szó. Az Isten számára minden ember saját gyermeke. Az effajta szolidaritást azonban Isten gyermekei nehezen vállalják egymással.

Simon farizeus imája

Istenem! Ma egy nagyon fontos dolgot értettem meg. Azzal a céllal mentem hozzád, hogy gyarapítsam tudásomat, hogy még többet értek meg az Írásból, hogy még műveltebb legyek a téged érintő kérdésekben. Eközben valamiről elfelejtkeztem. Elfelejtettem szeretni. Nemcsak a bűnt ítélttem el és vettem meg, hanem a bűnöst is. Azt hittem, tudásom által jobb vagyok nála.

Megváltó Uram! Köszönöm, hogy emlékeztettél rá, ne értékeljem a tudást többre a szeretetnél! Köszönöm, hogy megmutattad, nem vagyok nagyobb senkinél, mert sok a bűnöm. Kérlek, növeld szeretetemet! Te légy szeretetem forrása! Add, hogy a bűnöst is úgy tudjam szeretni, mint a bűntelent! Amen.